

بررسی میزان شیوع آلودگی به نوچه لینگواتولا سراتا در گوسفندان کشتار شده در کشتارگاه شهرستان بروجرد، استان لرستان

علیرضا البرزی^{۱*}، امین مهدی زاده^۲، جهانبخش پروانه^۳

۱- گروه پاتوبیولوژی دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز، ۲ و ۳- دانشجوی کارشناسی ارشد انگل شناسی دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز.

پست الکترونیکی نویسنده مسؤول: alirezaalborzi@yahoo.com

مقدمه و هدف: لینگواتولا سراتا گونه ای از بندپایان غیرعادی از خانواده لینگواتولیده (راسته پنتاستومیدا) و از انگل های مشترک بین انسان و دام است. که در انسان پنتاستوموزیس نازوفارینژیال ایجاد می کند. انگل بالغ آن در مجاری و سینوس های بینی برخی گوشتخواران زندگی می کند و علفخواران (از جمله گوسفند) میزبان واسط مناسبی برای آن محسوب می شود. هدف از این مطالعه بررسی میزان آلودگی به نوچه این انگل در غده های لنفاوی مزانتریک گوسفندان کشتار شده در کشتارگاه شهرستان بروجرد، استان لرستان واقع در جنوب غرب ایران می باشد.

مواد و روش کار: این بررسی از فصل زمستان سال ۱۳۹۰ تا بهار سال ۱۳۹۱ انجام گرفت. طی این مدت از غده های لنفاوی مزانتریک تعداد ۱۵۰ رأس گوسفند کشتار شده در کشتارگاه صنعتی شهرستان بروجرد بطور تصادفی نمونه گیری بعمل آمد. از هر گوسفند تعدادی غده لنفاوی به ظاهر سالم و یا تغییر رنگ یافته جمع آوری شد. پس از توزین حدود ۲۵ گرم از هر یک از آنها، با استفاده از محلول اسید-پیسین و قراد دادن در انکوباتور به مدت ۴۸ ساعت (به روش هضمی) برای یافتن نوچه لینگواتولا سراتا مورد بررسی قرار گرفتند. نتایج شمارش تعداد نوچه های بدست آمده از هر یک از نمونه ها ثبت گردید. اندازه طول تعدادی از نوچه های جدا شده بدون ثابت کردن آنها با محلول ثابت کننده (فیکساتیو) و با استفاده از خط کش اندازه گیری شد.

نتایج و بحث: از تعداد ۱۵۰ گوسفند نمونه برداری شده ۵۲ نمونه (۳۴/۲ درصد) از غده لنفاوی آنها با روش هضمی آلودگی به نوچه لینگواتولا سراتا را نشان دادند. تعداد ۹۸ نمونه (۶۵/۸ درصد) از نمونه های غده لنفاوی مورد بررسی انگل مورد نظر یافت نشد. دامنه تعداد نوچه های جدا شده از هر ۲۵ گرم غده لنفاوی بین ۱ تا ۱۱۰ عدد متغیر بود. اندازه طول نوچه های اندازه گیری شده با دامنه ۳ تا ۵ میلی متر بدست آمد. نتایج این بررسی نشان داد که آلودگی به لینگواتولا سراتا در گوسفندان منطقه بروجرد در استان لرستان که یکی از مناطق پرورش دام در کشور می باشد، به صورت اندمیک وجود دارد بنابراین در برنامه های کنترلی توسط سازمان های مربوطه و دامپزشکان می بایستی مد نظر قرار گیرد.

واژه های کلیدی: لینگواتولا سراتا، گوسفند، بروجرد، استان لرستان، ایران

بررسی اثر عصاره گیاه آویشن بر ماندگاری و رشد برخی از باکتریهای مولد عفونتهای غذایی

سارا براتی^۱، مرتضی اژدری معموره^{۲*}

۱- کارشناسی ارشد باکتری شناسی، دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهرکرد؛ ۲- دکتری حرفه ای، دانشکده دامپزشکی دانشگاه آزاد شهرکرد

پست الکترونیکی نویسنده مسؤول: morteza.vet15@yahoo.com

مقدمه و هدف: امروزه تلاش می شود از ترکیبات طبیعی نگهدارنده برای افزایش ماندگاری مواد غذایی استفاده شود. در این مطالعه تاثیر عصاره گیاه آویشن بر روی باکتریهای سالمونلا تیفی موریوم، لیستریا مونوسایتوزنز و یرسینیا انتروکولیتیکا بررسی شد.

مواد و روش کار: برای این منظور غلظتهای مختلف از عصاره این گیاه که به روش تبخیر با بخار آب در پژوهشکده گیاهان دارویی دانشگاه شهرکرد تهیه شده بود را در محیط های کشت ۱ میلی متری TSB اضافه و سپس تعداد ۱۰۶ باکتری در هر میلی لیتر تلقیح شد. در کنار لوله های فوق ۳ لوله حاوی محیط کشت ولی فاقد عصاره نیز در نظر گرفته شد که به همان تعداد باکتری در آن تلقیح گردید. لوله های تیمار و شاهد برای مدت ۲۴ ساعت در گرمخانه ۳۷ درجه گرمخانه گذاری گردید و سپس از سمت لوله شاهد جهت رشد باکتری مورد ارزیابی قرار گرفت و اولین لوله فاقد کدورت به عنوان حداقل غلظت ممانعت کننده از رشد (MIC) در نظر گرفته شد. در مرحله دوم غلظت معادل نصف MIC به دست آمده برای هر باکتری در ۵ میلی لیتر محیط TSB ایجاد کرده و تعداد ۱۰۲ باکتری در هر میلی لیتر از باکتریهای مورد آزمون به لوله ها تلقیح گردید، در کنار لوله های تیمار سه لوله به عنوان شاهد و فاقد عصاره در نظر گرفته شد و به همان تعداد باکتری در آن تلقیح شد. لوله ها برای مدت ۲۴ ساعت در دمای ۳۷ درجه گرمخانه گذاری شدند و به ترتیب در ساعات ۰، ۰/۵، ۱، ۲، ۴، ۸، ۱۰ و ۱۸ ساعت از لوله ها رقت تهیه نموده و روی محیط TSA کشت و شمارش شد. این مرحله برای ارزیابی رشد باکتری در حضور غلظت کمتر از MIC صورت گرفت. نمودار نتایج به دست آمده از رشد هر کدام از باکتریها توسط نرم افزار Excel رسم گردید و با شاهد مقایسه شد.

نتایج و بحث: عصاره آویشن در مرحله اول در مقادیر کم قادر به مهار رشد باکتریهای مورد آزمون می باشد به طوری که در غلظتهای ۰/۲۴، ۰/۱۴ و ۰/۱ به ترتیب از رشد باکتریهای سالمونلا تیفی موریوم، لیستریا مونوسایتوزنز و یرسینیا انتروکولیتیکا ممانعت نمود. نتایج مرحله دوم این مطالعه نشان داد که غلظتهای کمتر از MIC عصاره آویشن قادر است بر روند رشد باکتریهای مورد آزمون تاثیر گذارده و نه تنها باعث تاخیر رشد باکتری با افزایش Lag فاز میگردد بلکه در روند رشد لگاریتمی باکتریها تاثیر گذاشته و باعث کاهش باکتری نسبت به شاهدها می شود.

واژه های کلیدی: عصاره آویشن، اثر ضد میکروبی، عفونت غذایی